

ישיבת הקפא"י. בחצי שנה 1928 (יאנואר-יוני) הכניסו
הקפאי מארצות שונות בערך 1,500, הוצאות משלחת ומשרד בערך 800.
במשך שני הדשי יולי אוגוסט נכנסו 340 לירה, הוצאות למשלחת ולמשרד
230 בערך.

ברומניה אסרו הציונים על כל מגביה בהקופת הפעולה
בשביל קרן היסוד, בבוקובינה אפשר לעשות למרות אסור הציונים.
ברומיניה אולי יסכימו למגביה מיוחדת בשביל וח"ח, שקוצץ תקציבה.
בבלגיה מציעים לעשות מגביה לקופ"ח. באנגליה יש סכויים טובים.
בלידס הועד אקטיבי. בראש הפעולה ברודצקי ודוד כהן.

בערב ישיבת משרד הברית עם דב לפני נסיעתו ללונדון.

י' חשוון
24 אוקטובר
יום ד'

ערכת היום חלק מדברי על האחד במועצת א"ה לדפוס.

בערב ישיבת ועד האיחוד עם השה"צ: יערי, חזן, אליעזר
הכהן. ברל שאל אם יש תקוה להצטרפות השה"צ. יערי הודיע ועל השאלה
הכרעה ככה הם מוכרחים לענות בשלילה, אולם אינם רוצים להסתפק
בהשבה פסוקה אלא בברורה. הזכיר הוכוח על הקונגרס הקבוצה והכפר
והעיר בו עידה פוע"צ בקרקו בין ברוכוב טבנקין וקפלנסקי. ברוכוב
שלל הקונגרס, הקבוצה והכפר. הם אינם, איפוא, ברוכוביסטים בענינים

ציוניים וציונותם היא הציונות של א"ת. במשך 20 שנה היתה התפתחות אידיאולוגית גדולה של פוע"צ במובן השתרשות בארץ והסתגלות לחנאיה. היתה התפתחות גם בשה"צ הקיים בחו"ל 14 שנה ובארץ 7 שנים. עם כל השנויים שהלו בחם יש קו אוסיני אחד המציין אותם. בבואם לארץ השבו אותם לחלק של הפה"צ, ובשאלות סוציאליות היו קרובים להפה"צ - היתה להם תפיסה אנרכיסטית בהידוש האדם, תפיסה גורדוניסטית. ההתאקלמות שלהם בארץ היתה קשה. גורל אינטלגנטים שנעשים לפועלים. הרבה נפלו בדרך. אולם השרשים היהודיים שהיו להם שררו על קיום הגרעין. מאלפים איש נשארו כמאחים, וחמש מנות עזבו את הארץ, ודוקא לא הגורעים. הנשארים שנכנסו לעבודה פשטו עור ולבשו עור מתפיסה אנרכיסטית ומתפיסה של דחיקת קץ ציוני וסוציאלי עברו לתפיסה מרכסיסטית ולהערכה אובייקטיבית של ההתפתחות.

השה"צ נמצא עכשיו בסטדיה ראשונה של התפתחות. הפוטנציה של השה"צ אינה קטנה. הם רואים לפנייהם תפקיד חשוב בהגשמה הציונית וגם בתעודה המעמדית. נשחננו החנאים. אין עוד האמונה והאפשרות של בנין מהיר באופי סוציאליסטי. הכוחות של הפועל בבנין צומצמו, גדלה דיפרנציאציה מעמדית, והקו העולה הוא הקו של מלחמה מעמדית. אילו היו כוח יותר גדול בארץ היו מכניסים את הקו או הגון המיוחד שלהם במפלגה המאוחדת, אולם עכשיו הם כוח קטן בארץ, לא במדה המאוימת להיקף תנועתם בעולם. לחדוד הם ממלאים עכשיו תפקיד בציונות - בתנועה הקבוצית. אבל באיחוד לא יצטרכו להתחשב אתם כמו שמתחשבים את הפה"צ - עד כדי התפשרות לשם איחוד. אילו היו עונים רק בהגיון היו אומרים

שיותר טוב להתאחד עכשיו מאשר בעוד שנהים, כי האיחוד עכשיו יטה
 את הצבור ימינה, והשה"צ יטה שמאלה, והמרחק יגדל. הקו הממסדי
 יתבלט יותר ויותר בהשה"צ. בהשארם מחוץ לאיחוד אינם מפתחים
 מבידות, כי יחד יעבדו את שאר הקבוצים בהסדרות. אינם שואפים
 להיות מפלגה, ולא יתחרו עם המפלגה, אינם מבקשים שלטון ולא ישאפו
 לרכישת פריפריה בארץ. הם רוצים בקואופרציה, אם כי הם נגד האיחוד.
 שאלתי מה היתה עמדת השה"צ אילו א"ה היתה רוצה להתאחד
 רק עם השה"צ. חזן ענה: עכשיו, שהא"ה רוצה להתאחד עם הפה"צ יש
 מאה אחוזים המתנגדים לאחד, כי יש לכולם יחס שלילה להפה"צ ויחס
 שלילי לא"ה הרוצה להתאחד עם הפה"צ. אולם אילו היתה א"ה אחרת
 ורוצה להתאחד רק עם השה"צ היתה התשובה יותר קשה, ולא כל המאה
 אחוז היו יכולים להתנגד.

אני ציינתי שלא הנימוקים הביאו אותם לאי איחוד אלא
 האי רצון לאיחוד הוליד את הנימוקים. יש שתי סוגות בתנועת הפועלים -
 סוגת איחוד ומסמח פירוד. המסמח הראשונה יונקת מתנועת הפועלים
 בארץ, השנייה מהגולה. הראשונה מאמינה שא"ה תכבוש את הגולה, אנשי
 השה"צ מאמינים שהם יכבושו את א"י ע"י הגולה. 30.000 שלהם הם דמיון
 שוא. השלשים אלף יתמססו כאשר התמססו 60.000 של הפה"צ לפני עשר
 שנים. האוריינטציה שלנו היא על 30.000 הנמצאים בארץ. כוח התנועה
 של השה"צ הוא רק ב-300 שנשארו פה, ואם הם יתאחדו תתאחד אתם כל התנועה.
 חברי השה"צ הציעו לנו לפנות ישר לקבוצים שלהם בשאלת
 האחד.